

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeberg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel, 29 februari 2012

Uw brief van:
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 43.133/II/PN
LR/MM
Bijlage(n):

Ter zitting van 24 februari 2012 heeft de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) in haar verenigde afdelingen een klacht tegen het ministerieel besluit van 23 juli 2001 betreffende de inschrijving van voertuigen onderzocht.

Klager wijst op artikel 2, § 1, 1°, van dit besluit luidens hetwelk het kentekenbewijs een aantal vermeldingen in de drie landstalen bevat en zelfs een vermelding (het woord “kentekenbewijs”) in alle talen van de Europese Unie. Hij vraagt zich af of dit in overeenstemming is met artikel 42 van de bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), luidens hetwelk de centrale diensten de akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen in die van de drie talen stellen waarvan de belanghebbende particulier het gebruik vraagt. Tenslotte is hij van mening dat het ministerieel besluit een taalregeling inhoudt wat strijdig lijkt te zijn met artikel 30 van de Grondwet dat stelt dat het taalgebruik alleen bij wet kan worden geregeld.

o

o

o

Op de vraag van de VCT naar zijn standpunt ten aanzien van deze klacht antwoordt de Staatssecretaris voor Mobiliteit:

“De taalregeling van het kentekenbewijs is terug te vinden in het ministerieel besluit van 23 juli 2001 betreffende de inschrijving van voertuigen, meer bepaald in Hoofdstuk II. Hieruit vloeit voort dat de eerste pagina is opgesteld in de drie landstalen, waarbij de eerste taal steeds de taal is die werd gekozen door de aanvrager van de inschrijving van het voertuig. Reden hiervoor is dat dit duidelijk is voor de politiediensten en andere controlerende instanties. De overige pagina’s van het kentekenbewijs zijn enkel opgesteld in de taal die werd gekozen door de aanvrager van de inschrijving van het voertuig.

Naast het gebruik van de drie landstalen op de eerste pagina, is het inderdaad zo dat artikel 2, §2, 1°, c), van het ministerieel besluit van 23 juli 2001 betreffende de inschrijving van voertuigen, eveneens voorschrijft dat op de eerste pagina het woord “kentekenbewijs” in kleiner lettertype na een passende tussenruimte, in de overige talen van de Europese

Gemeenschappen wordt vermeld. Dit is geen louter nationale bepaling, maar een omzetting van een Europese verplichting die is vastgelegd in Richtlijn 1999/37/EG. Artikel 3, eerste lid, van Richtlijn 1999/37/EG schrijft immers voor dat “het kentekenbewijs bestaat uit hetzij slechts één deel overeenkomstig bijlage I, hetzij uit twee delen overeenkomstig de bijlagen I en II”. In België bestaat het kentekenbewijs uit slechts één deel, waardoor moet worden gekeken naar de voorschriften van bijlage I van Richtlijn 1999/37/EG. Bijlage I, punt II.4, 4° en 5° streepje, van Richtlijn 1999/37/EG bepaalt dat “de woorden “kentekenbewijs deel I” of, indien het uit één deel bestaat, “kentekenbewijs”, in grote letters wordt afgedrukt in de taal of talen van de lidstaat die het kentekenbewijs afgeeft; deze vermelding dient tevens na een passende tussenruimte in kleine letters in de overige talen van de Europese Gemeenschappen te worden aangebracht. De woorden “Europese Gemeenschap” dienen in de taal of talen van de lidstaat die deel I van het kentekenbewijs afgeeft, te worden aangebracht”.

Voor wat betreft het advies van de Raad van State wens ik op te merken dat de uiteindelijke taalregeling van het kentekenbewijs pas werd ingevoerd door middel van het ministerieel besluit van 28 december 2004 tot wijziging van het ministerieel besluit van 23 juli 2001 betreffende de inschrijving van voertuigen. Bijgevolg moet in de eerste plaats dan ook worden gekeken naar het advies van de Raad van State, horende bij dit ministerieel besluit, meer bepaald het advies nr. 37.642/2/V van 9 september 2004. De taalregeling van het kentekenbewijs is immers opgenomen in artikel 2 van dit ministerieel besluit van 28 december 2004 tot wijziging van het ministerieel besluit van 23 juli 2001 betreffende de inschrijving van voertuigen. In dit advies heeft de Raad van State echter geen enkele opmerking gemaakt betreffende de taalregeling in artikel 2”.

Gelet op:

- de toelichting verstrekt door de Staatssecretaris voor Mobiliteit
- het hierboven vermelde advies van de Raad van State bij het betreffende ministerieel besluit, dat definitieve rechtskracht heeft verworven
- de afwezigheid van bevoegdheid in hoofde van de VCT (in tegenstelling tot de hoven en rechtbanken-artikel 159 Grondwet) om de wettelijkheid (en nog minder de opportuniteit) van algemene besluiten en verordeningen, zoals vermeld ministerieel besluit, na te gaan,

is de VCT met twee onthoudingen van leden van de Nederlandse afdeling van oordeel dat de klacht ontvankelijk maar ongegrond is.

Een afschrift van dit advies wordt aan de klager toegestuurd.